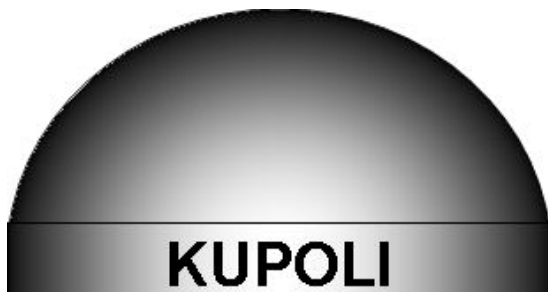

KUPOLI

KUPOLI

Tutkimus tapahtumista, jotka johtivat ihmiskunnan suurtuhoon 2000-luvun alkuvuosisatoina. Ilmeisesti lähes 10 miljardia ihmistä menetti henkensä. Tätä tutkimusta ei ole suoritettu minkään oppilaitoksen opinnäytteenä.

Muistion tallentanut:

KIRJA 1

KIRJOITUKSEN LÖYTÄJÄN JA SEN KIRJOITUSASUN SELVENTÄJÄN ESIPUHE

Olin sinä iltana tehnyt raskaita töitä pitkään, ja tällä siis tarkoitan oikeasti todella pitkään. Olin kovin, kovin väsynyt, enkä ollut lainkaan siinä mielen ja ruumiin tilassa, että kirveellä pakottamatta olisin ollut heräämässä mihinkään, pieneenkään häiriöön. Jokin merkillinen minut kuitenkin herätti totaalisen keskellä yötä. Nousin suureksi harmikseni istumaan tuossa omassa, houkuttelevan mukavassa sängyssäni. Huomattavasti mukavampi se oli hartaan syvässä unessa levollisesti nukuessani, mutta menetteli se jollakin tavalla näin reunalla istuenkin. Katselin niin tarkasti ympärilleni, niin kuin väsyneillä, syvän ja perusteellisen levon jatkumista kaipaavilla silmilläni suinkin kykenin, enkä havainnut mitään tavanomaisesta poikkeavaa. Tämä merkillinen, epämiellyttävän äkillisen herätyksen aikaan saanut outo asia vaivasi minua kuitenkin, se oli ehkä jokin erikoinen ääni, valo, tuulen vire tai jokin muu, jokin varsin tieteellisesti kuvailematon sellainen oli minut herättänyt. En siinä ihmetellessäni pystynyt yksilöimään tätä häiriötekijää, enkä löytämään siitä mitään tunnistamista helpottavaa piirrettä. Harmillista, tämä oli minusta erittäin harmillista, sanoisinpa suorastaan tuskallista. Mutta oli kuitenkin totta ja synkkä tosiasia, että olin herännyt ja suloiselta, vaniljanpehmeältä sängyltäni noussut. Niinpä uneni oli vähän, tai ehkä jopa kokonaan pilalla. Tällainen syvältä henkisesti vaivaava asia mielessään on hyvin vaikeata rauhoittua uudelle levolle, ja ilman täydellistä, kiillotetun sileää rauhoittumista ei voi enää nukkua kunnollista unta sinä yönä. Jos jokin harmittava asia jää pyörimään ajatuksissa kuin entiseksi tullut autoni viime talven liukkailla mielen etsiessä suuntaa josta löytyisi paras tie hyvän unen palauttamiseksi, voi käydäkin niin, että rauhottomuuden syntiset väreilyt vajoavat hiljaa mielen itselleen alustavasti täksi yöksi varaamaan pumpulihaituvaan. Jos näin epämiellyttävästi käy, unesta ei tulekaan levollinen, vaan se rauha, jota varten tavallisesti myöhäisen illan koittaessa mennään nukkumaan, se rauha, jonka antamien ihmeellisten voimien avulla jaksetaan tehdä töitä koko seuraavan päivän aamusta lähtien, työpaikan kiireisessä ilmapiiressä tai kotona tai missä kukin työtänsä sitten tekeekään, se rauha ei pääse laskeutumaan mielen perukoiden syvyyksiin, vaan se korvautuu jollakin uudella, täysin erilaisella unen siemenellä. Tämä siemen on varmaankin huonon yön haituva, koska se on lähtenyt lentoon kiusan piikikkäästä kukasta. Mikä oli minut herättänyt? Mikä oli tuo rauhottomuuden kukka, jonka juuret

yrittivät tunkeutua valtaamaan tätä äsken mainittua unen syvää rauhaa etsineet onnettomat aivosoluraukkani. Tällainen piikikäs kukka pitää saada pois mielestä ja sen tilalle on saatava lempeän levollisuuden kukka, joka valuttaa mehukkaan hunajansa mielen rakoihin, saaden sen haluamaan takaisin niihin miellyttäviin uniin rauhan maisemiin, kauneuden saarelle, hyvän olon aaltojen vyöryttämään paksuun pehmeeseen, joka uppoaa suloiselta tuoksuviin lakanoihin, unettavaan paksunpehmeään patjaan ja lämpöä antavaan peittoon, ja painaa väsyneet lihakset rentouttavaan uneen pehmusteisiinsa ja kääntää mielen hiljaiseksi sammuttamalla tajunnan ihanaan, levolliseen rauhaan. Rauhaan, jossa vaaleansiniset perhoset liihottelevat vaaleansinisellä taivaalla silmien päällä liehutellen vilpoisaa unen vaaleansinistä tuulta sulkeutuneille silmäluomille. Rauhaan, jossa ystävälliset, pörröiset mehiläiset kutittelevat turkkiinsa karvoilla nenänpäättä ja valavat unen hunajan tuoksua hajuainstin uniunelmaan.

Mutta se noista ihanista unista. Minä olin nyt karkeasti herännyt, kokonaan ja täydellisesti, joka paikasta, joka särkevästä lihaksesta ja joka rasittuneesta aivosolusta ja ilman toivoakaan epäilyistä. Ja ilman perhosia ja mehiläisiä. Aikani siinä sängyn reunalla istuttuani ja ihmeteltyäni nousin kankeasti seisomaan kankeille jaloilleni ja kovan liikkeelle lähtemisen tuskan voitettuani kiertelin asuntomme yläkertaan. Kateellisenä totesin katkerasti, että muu perhe nukkui ikävä kyllä aivan rauhallisesti, ikään kuin mitään häiriöitä ei olisi koskaan ollutkaan. Tämä oli siis vain minun oma, henkilökohtainen unihäiriöni. Jatkoin tutkimustani. Mitään tavallisuudesta poikkeavaa ei ollut nähtävissä. Kuljin nuo tutut portaat alakertaan, vaikka tässä syvässä pimeässä, liukastumatta tai kompastumatta yhdessäkään porrasaskelmassa. Mitään en löytänyt sieltä alakerrastakaan, kaikki oli paikallaan, aivan niin kuin piti ollakin. Nähtävästi kaikki arvotavarat, kuten ikäloppu televisioni ja tuo oikeasti vaarinaikainen radiomme olivat tallella, enkä huomannut mitään muutakaan tulleen varastetuksi. Lopulta otin kaapista juomalasin, täytin sen kaakaojauholla ja lisäsin siihen jääkaapista kylmää maitoa. Sekoitin luomukseni ensin hyvin perusteellisesti ja nautin sen sitten, aion sen jälkeen nousta -hyvin mielelläni- takaisin yläkertaan kaivattuihin makuutiloihimme. Jäin kuitenkin siihen paikalleni seisomaan puoliksi kääntyneenä takaisin, mitä ilmeisimmin varsin kummalliseen asentoon. Olin tullut yllättäen ja mielikseni ajatelleeksi, että jokin muu juoma olisi ehkä sittenkin tähän mielentilaan paremmin paikallaan. Lasikaapissa taisi olla jäljellä

muutama kierrekorkkipullo. Mietin tätä hetken, lyhyen tai pitkän hetken, en tiedä, luultavimmin hyvin lyhyen hetken. Tällaisessa verkkaisessa tilanteessa kellon ollessa piilossa pimeässä keittiössä ajalla ei ole selvää mittaa. Seisoin hetken ja aioin palata lasikaapille, mutta ei, päätinkin nousta takaisin sänkyyni yläkertaan. Kuitenkin. Ja nousin myös, tämä kaakaolasi kädessäni. Toivoin, että pitää paikkansa se moneen kertaan kuultu huhu, että maitoperusteinen juoma antaa hyvän unen. No, ainakin aamulla on parempi olo kuin kierrekorkkijuoman aiheuttama. Olisihan konjakki tai ehkä jopa viski ilman muuta hyvää, mutta toisaalta, eikö se edistä verenkiertoa? Minähän halusin rauhoittua. Ahtaissa suonissaan vauhdikkaana kaahaava veri ei ilmeisestikään johtaisi rauhaan. Olkoon.

Palasin sänkyyni. Ah! Lihakseni rentoutuivat kuitenkin heti. Epäilyistäni huolimatta sain tällä uudella yrittämällä unen sittenkin helposti, kiitos olkoon tuon kaakaon. Ehkä lasikaappikierrekorkkijuoma ei olisi siis ollutkaan paikallaan tällä kertaa. Nukuin hyvin tuon lopun yöni ja aamulla lähdin työpaikalleni, samoin kuin muu perhe lähti omiin rientoihinsa, vaimo omalle työpaikalleen ja lapset kouluihinsa. Työpäivä oli aivan normaali, oikeastaan pitkästyttävän tavallinen, asiakkaamme ongelmat eivät nyt olleet nousseet esiin, ehkä koneet olivat kerrankin toimineet ongelmitta. Sain kerrankin tehdä rauhassa työtä ilman jatkuvaa puhelimen soimista, kännykän ja pöytäpuhelimen. Olipa syytä kiitellä suunnitteluosastoa toimivista laitteista. Työpäivä meni, ja sen päätyttyä täysin säädyllyiseen aikaan palasin omaan rakkaaseen kotiin, ja riisuuduttuani ulkovaatteista käynnistin tietokoneemme laskeakseni seuraavaksi päivän tilisaldot tämän päivän postissa saapuneiden uusien laskujen aiheuttaman rahallisen, tietenkin negatiivisen, paineen valossa. Sitten istahdin aamun lehden kanssa olohuoneen sohvalle, pihaamme näkymän avaavaa ikkunaa vastapäiselle seinälle. Katselin ulos pihalle, ikioman rivitalomme pihalle Messukylässä.

Siinä vaiheessa aloin ihmetellä sitä erittäin erikoista näkymää, joka seisoj pihalla edessäni. Toinen viinimarjapensaamme oli kuin kuivunut, kaikki sen lehdet olivat keltaisia, ja muutenkin koko pensas vaikutti enemmän kuivuneelta saunavihdalta kuin aina niin tuottoisalta pensaaltamme. Mistä ihmeestä mahtoi olla kysymys? Eivät kai marjaluteet yhdessä päivässä vie pensaan lehdistä, oksista ja jopa rungosta niiden henkeä ja elämää? Kuljin ovelle, otin sen ulkopuolelta terassilla kaikessa rauhassa homehtumassa olevat pihakenkäni ja vedin

ne jalkoihini kestosolmuja avaamatta, kuten aina muulloinkin. Kävelin kovin huolissani pensaan luokse. Havaitsin jo kaukaa että sen ympäriltä oli myös ruoho kellastunut. Päästyäni lähemmäksi näin lopulta sen kammottavan sekasotkun, joka siellä oli minua odottamassa. Pensaan vieressä oli maassa suurehko aukko. Jostakin syystä mieleeni tuli ensiksi lähiseudun ihmisten pila, joten katselin ympärilleni sinne tänne, mutta en sillä saavuttanut mitään oleellista vastausta ihmettelyyni. Toisaalta, olimme hyvissä väleissä naapureiden kanssa, joten en mitään tällaista pilaa odottanutkaan.

Palasin talon luokse ja otin pienen puutarhalapion pihakaapistamme. Sen avulla aloin tunnustella kuoppaa. Melko pian, koettaessani kuopan keskeltä, sen syvimmästä kohdasta, löysin pohjalta jotakin kovaa. Johon lapioni kilahti. Oliko se kivi, vai mikä ihme siellä nyt oli? Kaivoin sen esiin nopeasti, hyvässä uskossa siitä, että arvoitus ratkeaisi saman tien. Niin ei itse asiassa kyllä käynyt, kohta tekin ymmärrätte sen, kun luette tämän tarinani loppuun. Kova esine maassa oli peltilaatikko, musta kuin noettu, lapiolla tekemieni naarmujen kohdista se kiils metallisena.

Se oli aivan umpinainen. Mikään ruuviavaimistani ei suoraan sopinut laatikon reunoissa olevien uppokantaruuvien kantoihin, mutta rakenteen yksinkertaisuuden vuoksi työkaluni kuitenkin riittivät sen avaamiseen. Jälkeenpäin kyllä mietin, kuinka typerää oli avata tämä laatikko, siinä olisi saattanut olla aivan mitä tahansa vaarallista. Mutta en silloin vielä tiennyt kaikkea.

Avasin sen siis kuitenkin, ja siellä oli todella mitä tahansa. Mutta ei vaarallista, ainakaan välittömästi vaarallista, ei asetta, puukkoa, napalmia tai neutronipommia, mutta... Siellä oli sisällä kirkkaasti kiiltävä metallinen kuutio, kooltaan se oli hyvin kämmeneen mahtuva. Yritin taas kammata sitä auki työkaluillani, mutta tällä kertaa ilman mitään ratkaisevaa menestystä. Kuutio oli todellakin aivan sileä ja tasainen, ilman mitään koloja, joihin olisin voinut työntää meisselin. Yritin sitten puristaa sitä, mutta se oli hyvin kova, en saanut mitään tulosta yrityksestäni. Koputin sitä kovaa pihaterassin kaiteen lautoihin, ei tulosta vielääkään.

Sitten luultavasti hieman varomattomastikin vein sen sisälle asuntoon. Olin ajatellut laittaa hyvän kahvin tippumaan ja miettiä asiaa enemmän virkistäydyttyäni nautinnollisen kupillisen jälkeen. Mutta sittenpä jo

alkoikin tapahtua. Kun pääsin sisälle ja olin huolellisesti sulkenut oven ja laittanut oven edessä olevat verhot kauniisti tasaiseen aaltoiluun, kävelin keittiötä kohti, ja ohittaessani aiemmin käynnistämani tietokoneen, se alkoi aivan odottamatta merkillisesti välkkyä, siis tuo tietokoneen näyttö. Pelästyin pahasti. Tämä oli hyvin epätavallista. Kyllähän minunkin koneellani oli joskus ollut huonoja aikoja, mutta tuolla tavalla se ei ollut vielä koskaan tehnyt. Jos kaikki ohjelmani nyt menivät pilalle, olisi se melkoinen katastrofi perheen rauhalle lasten saavuttua kotiin ja tehtyään läksyt. Silloin piti koneen olla kunnossa, jotta musiikista kiinnostunut ja sitä opiskeleva tyttäremme voisi kehittää uudet soundit johonkin melodiatehtävään, ja mitä muuta kaikkea koneella tänään pitikään tehdä. Niin ja tietenkin piti koneen olla pelikunnossa sitten, kun tärkeämmät tehtävät olisi tehty.

Mutta en kuitenkaan ehtinyt katsoa tarkemmin, mitä tuolle laiteraukalle oli tapahtumassa, sillä kädessä nyrkin sisällä pitämäni kuutio alkoi nopeasti lämmetä ja polttaa. Se kävi niin kuumaksi, että minun oli pakko pudottaa se. Onneksi olin tehnyt tähän kohtaan huonetta juuri hiljattain kaakelilattian, lähellä oli vielä vanhaa parkettia, joka varmasti ei olisi pitänyt tästä kuumasta palikasta. Tuo kuutio putosi kaakelille ja alkoi jo punoittaa hyvin kirkkaana. Sain kauhukseni katsella, kuinka se syttyi palamaan ja se paloi olemattomiin. Sitten se vain täydellisesti katosi, sitä ei enää ollut. Oli vain nokinen kohta kaakelissa. En hetkeen pystynyt liikkumaan, ihmettelin vain. Olin täysin hämmästykseni lumoissa.

Lopulta sain itseni liikkeelle. Ensiksi pelästyin ja koetin, onko lattia niin kuuma, että sitä pitäisi tulipalon välttämiseksi alkaa jäähdyttää vedellä. Vaahtosammutinta minulla ei ollut, kävisiköhän jäähtynyt, eilinen kaurapuuro? Mutta lattia, ei, ei se ollutkaan lainkaan kuuma. Kävin hakemassa talouspaperia keittiöstä ja pyyhin noen pois. Vein sen paperin kauas pois, pihan perällä olevaan roskalaatikkoon. Sitten hain itselleni sen kupin kahvia ollakseni virkeänä selvitellessäni tietokoneen saamia vaurioita. Istuuduin sen eteen kahvini kanssa. Tiedän sen, että koneen luona ei saa olla ruokien tai juomien kanssa, mutta oli hermostunut, ja nyt oli hätätilanne. Konekin oli ehkä joka tapauksessa pilalla. Nostin tuolin omalle korkeudelleni, joku oli taas laskenut sitä liikaa, tai sitten sen jousi oli ikääntymistään antanu periksi ja lerpautanut.

Hämmästyin taas lisää katsoessani kuvaruutua. Tietokone ei sitten kuitenkaan ollut mennyt rikki, vaan se oli ilman kehotustani käynnistänyt tekstinkäsittelyohjelman. Tekstissä ei vain ollut mitään järkeä. En tässä vaiheessa miettinyt, mikä tiedosto tai artikkeli oli kyseessä, ajattelin ilmeisesti, että kone oli saattanut avata jonkin omani tai lasten esitelmän, ja pilannut sen tällaiseksi. Yritin saada selville, mitä tuossa tekstissä luki, mutta se oli täysin käsittämätöntä. En tunnistanut siinä mitään sellaista, joka olisi viitannut näihin mainitsemiini artikkeleihin. Katsoin tiedoston nimeä ikkunan yläreunasta. Nimi oli vieras ja erikoinen. Miten saisin selville, mitä kirjoitus sisälsi? Tuli onneksi mieleeni, että olin hiljattain imuroinut netistä erään ilmaisen freeware-kryptauksenpurkuohjelman, jonka zippauksen olin jo avannut ja ohjelman asentanut, mutta en ollut ehtinyt vielä käyttää sitä. Tässäpä oli sille purtavaa. Sain helpotukseksi tämän äsken ilmestyneen ihmetiedoston ruudulta syrjään ja löysin tietokoneen työpöydältä krypterin ikonin. Käynnistin sen, ja ihmetiedoston purku alkoi heti, ilman komentoani. Tämä olikin tehokas ohjelma, se alkoi itse tehdä hommia. Parempi olla sen kanssa varovainen.

Jonkin aikaa kuvaruutu taas vilkkui ja välkkyi. Sitten purkuohjelma sammutti itsensä, ja ruutuun tuli tekstiä, hieman ihmeellistä, mutta kuitenkin luettavaa. Heti alkuun tallensin sen usb-kovalevymuistille, koska nyt oli tapahtunut liian paljon kaikkea omin luvin ilman minun antamaani käskyä. Sitten aloin katsella tiedoston kirjoituksen sisältöä. Ensiksi sain selville, että se oli pitkä, siis todella pitkä kirje, parempi onkin puhua kirjasta. Ja mitä voin sanoa kirjan kertomasta asiasta?

Kirjan sisältö ei ollut tavallinen, ei lainkaan. Vaikka olin avannut kryptauksen, tekstissä oli paljon outoa ja käsittämätöntä. Siinä oli sanoja, jotka jotenkin vaikuttivat tutun oloisilta, mutta ensiksi en saanut sisällöstä mitään selvää. Tästä selvitystyöstä tulikin minulle pitkäaikainen harrastus, jonka tuloksiin saatte tutustua seuraavilla sivuilla. Kirjan kieli alkoi ratketa monen viikon miettimisen jälkeen. Olen lukenut monia kieliä, ja tässä näytti olevan vähän jokaisesta. Mikään tuntemani kieli se ei ollut suoraan, mutta käyttäen monien tuntemieni ja tuntemattomien kielten sanakirjoja ja lauserakenneoppeja pääsin siitä riittävästi selville, ja käänsin sen meille helpommin ymmärrettävään muotoon. Valitettavasti koko teos ei ollut luettavissa, joitakin osia oli joko pilaantunut, poistettu tai sitten niitä kohtia ei ollut koskaan kirjoitettukaan kiireen, tiedon puutteen tai jonkin muun syyn vuoksi.

Mielestäni kirja on huonosti kirjoitettu. Se koostuu monista tarinoista, joiden yhdistäminen jatkuvaksi luontevaksi juoneksi on tuskallista, ja häiritsee kirjan lukemista, olkoonkin, että jollakin tavalla tarina etenee koko ajan. Joka tapauksessa kirja ei noudata nykyaikaisia, hyviä kirjoittamistapoja, vaikuttaa jopa siltä, että sen kirjoittaja ei olisi täysin mukana tässä nykyaikaisessa älyllisessä kehityksessämme. Kirjoittaja omaksi edukseen kyllä mainitsee omassa esipuheessaan tämän hajanaisuuden.

Myös se tapa, jolla kirja toimitettiin takapihallemme, peltipurkkiin pakattuna ja hiilletettynä, antaa ymmärtää, että sen jakajaverkoston henkilökunta ei ole täysin järjissään, korjaan, siis lainkaan järjissään. Kuitenkin, siksi että nyt alkava tarina on ajoittain jopa jännittävä, olen tämän kirjan vuoksi tehnyt työtä, ja kirja on nyt päätynyt jopa Sinunkin käteesi. Toivottavasti Sinä pidät kirjaa tutustumisen arvoisena.

Omistan tämän teoksen perheelleni, joka on saanut räsitykseen olla mukana tässä ja kaikkien pihakuoppien myötä saanut seurata tylsää kirjoituskoneen naputteluani.

E.T.S.

Kirjoituksen sisältäneen peltipurkin löytäjä

Ja näin se alkaa (koppavalla varoituksella):

A01 TUTKIJAN ESIPUHE

VAROITUS:

**SEURAAVASSA ESITETYT SIVUT OVAT BX7-
AIKASIIRTORAJOITETTUJA !**

Näiden sivujen siirtäminen 1900- tai 2000-luvulle, tai jopa sitä aikaisempaan ajankohtaan on 1.luokan vakavimman aikasiirtorikostulkinnan ja siihen kohdistuvien määräyksien ja niiden sovellusten ja toteuttamista koskevien sopimusten mukaan tuomittavan rangaistuksen uhalla kielletty. Paradoksin riski on luokassa A95! Vakavien vahinkojen aiheutumisen todennäköisyys on erittäin merkittävä.

- - -

Mitä tapahtui Maapallolla mustien vuosisatojen aikana, ei enää ole lainkaan tuntematonta tai arvauksien varassa, vaan tutkimukset ovat edistyneet huomattavasti, ja näin olemme saaneet valmiiksi myös kirjelmän tästä asiasta. Loputtomilla kaivauksilla, ahkeralla löydösten tutkimisella ja nerokkailla päätelmillä on päästy edistymään totuuden selvittämisessä huomattavan pitkälle. Tämä kirjallinen yhteenvedoni pohjautuu syvimmiltään näihin tutkimuksiin, ja voin vakavasti todistaa, että esittämäni tapahtumat ovat todellakin tapahtuneet. Koska kyseessä on historiallinen selvitys, en nyt tarkoituksellisesti käytä epätieteellistä sanaa ”romaanin”, olen tavaksi tulleen kansainvälisen käytännön mukaisesti vain hyvin lievästi tarkistanut ja todennäköiseen tietoon perustuen täydentänyt tapahtumia ja henkilökuvia saadakseni historiaan aitoutta ja hieman tunnetta todenperäistä informaatiota vääristämättä. Olen yrittänyt pitää tapahtumat ja henkilöt, jotka niihin liittyvät, mahdollisimman tarkasti toden mukaisina. Ja perustellusti voidaan sanoa, että olen tässä onnistunut.

Olen yrittänyt sovittaa henkilöt heidän aikakautensa kulttuurin, kielellisen tason ja sivistyksen mukaisiin oloihin ja kuvannut heidän käytöstään siinä ympäristössä. Esimerkiksi Taudin ollessa vallassa ja ihmisten siksi eläessä pienessä ryhmässä eristäytyneenä muusta, sairastuneesta maailmasta, puhuttu kieli kärsi suunnattomia vaurioita, mutta saavutettujen löydösten avulla on aukot pystytty paikkaamaan ja muinainen kieli on, paitsi saatu selvitettyksi, jopa otettu kansankielenä uudelleen käyttöön eri murreryhmien mukaisina sovellutuksina eri keskittymisalueilla. Käsitykseni mukaan ja saamani palautteen perusteella olen tässä edellä mainitussa ajan ja tapojen kuvauksessa hyvin onnistunut. Korostan sitä, että kaikki tarkennukset alkuperäiseen aineistoon on tehty todenmukaisuutta tavoitellen. Olen käyttänyt käsikirjoituksen tarkastettavana alan professoreilla ja jotkin löytyneet karkeat, mutta myös jopa hyvin hienosäikeiset virheet on korjattu.

Tämän kirjan tapahtumat ovat ehkä lukijan mielestä kovin hajanaisia. On täysin merkille pantavaa, että kuvatulta ajalta on kuitenkin mahdotonta saada aivan 1000tuhat-promikroisen täydellistä selvyyttä, ja siksi olen kerännyt tähän irrallisia tapahtumia, jotka punaisena lankana

juonen omaisesti johdattavat lukijaa kohti surkeata, mutta väistämätöntä, hyvin dramaattista ja erittäin traagista kohtaloa.

Pyydän lukijaa siis todellakin pitämään mielessä, että tämän kirjan tapahtumat eivät ole niin sanotusti *tuulesta temmattuja*. Kaikki kuvatut henkilöt ovat todellisesti eläneet ja kaiken tämän kärsineet, ja tapahtumatkin suurimmalta osaltaan, jopa tarkkoja yksityiskohtia myöten, perustuvat löydettyihin muistiinpanoihin tms. Esitetyt keskustelut löytyivät tarkkaan tallennettuina lehtinä lehtimieheltä jälkeen jääneistä tavaroista, ja muista vastaavista erikoisista paikoista. Myös Aino-laivan lokikirja on tallella. Joistakin henkilöistä on saatu psykologisen yhteislaitoksen luonnekuvia ja käyttäytymisteorioita.

Tyttö, joka seikkaili kalastuslaivalla, on ollut oikeasti todellinen, samoin laivan matkan salaperäinen tarkoitus. Tytön päiväkirja on löytynyt, samoin häntä kuljettaneen laivan lokikirja ja erään merimiehen muistiinpanot, jotka vuosien kuluttua löytyivät laivasta hyvin kätkettynä - onneksi. Merimies oli todennäköisesti pitänyt muistiinpanoja - aluksen käyttötarkoituksen tuntien - ilman päällystön lupaa, ja siksi säilönyt sen riittävän hyvin kestäämään kaikki nämä vuodet ja laivan matkaamisen päättäneen kohtalon. Lukija havaitsee helposti, että edellä mainittu tyttö herätti mielenkiintoni, ja tutkin hänen seikkailunsa tapahtumia hyvin tarkkaan.

Eräällä kadulla kulkevasta miehestä kertova uni, joka kirjassa kuvataan, tuntuu kokonaisuuteen nähden vieraalta ja irralliselta. Se on erään aikansa näkijän muistiinkirjoittama, ja huomattavaa on se, kuinka tuo uni ikään kuin ennustaa tulevan katastrofin. Tästä syystä sekin, ajan kuvana, on sisällytetty tähän muuten periaatteessa teoreettisen käsittelyn saaneeseen historiankuvaukseen.

Muinaisessa kulttuurissa kerrottiin, että eräs Kolumbus-niminen seikkailija löysi kauan sitten kokonaisen mantereeseen, ja oli sen jälkeisen ajan hyvin tunnettu hahmo. Taudin jälkeen tapahtui vähintäänkin tämän veroinen ja melkoisesti saman tyyppinen löytö. Puolet maapallosta oli ollut vuosisatoja koskemattomana, ja kun se sitten löydettiin, saatiin sieltä täysin alkuperäiset arkeologiset löydökset, joihin perustuen tämäkin kirja saattaa kuvata kauan sitten 2000-luvulla elänyttä ihmistä ja hänen arkipäiväänsä ja toimintaansa siinä.

Tässä kirjassa esitetyt tapahtumat ovat monelta osalta erittäin järkyttäviä. On ymmärrettävä, että kyseessä on seurauksiltaan kaikkien aikojen toiseksi pahin onnettomuus maailmassa. Kuolleiden määrä on niin suuri, että sille vetää vertoja vain yksi talteen kirjattu, paljon aikaisemmin tapahtunut tulva, josta selviytyi rakentamansa laivan avulla vain kaksi ihmistä ja heidän eläimensä. Tämän kertaisen tuhon laajuus saattaa järkyttää nyt seuraavan tutkimuksen tekstin lukevia henkilöitä, mutta pyydän kuitenkin muistamaan, että tämä kaikki on tapahtunut todella kauan sitten. Vuosiluvun täysin tarkka määrittäminen on ainakin toistaiseksi tutkimuksista saatujen tulosten avulla mahdotonta, mutta karkean arvion mukaan puhumme 2000-luvun alkuvuosikymmenistä. Siksi voimme lukea tätä teosta rauhallisin mielin, Tuosta on aikaa, ja se on tapahtunut ennen nykyisen, korkeluokkaisen sivilisaatiomme kehittymisen aloitusta. Jos siis lukija arastelee herkästi järkyttävää mielenlaatuaan, kannattaa tämä pitää mielessä, kysymys on kaukaisesta menneisyydestä. Mutta esittelemiini henkilöihin ei mitenkään kannata samaistua, jotta tunteet eivät nousisi kohtalokkaan syviksi. Kirjoittaja ei missään nimessä ota vastuuta lukijan järkytyksen voimakkaistakaan vaikutuksista. Kaikesta edellä esittämästäni huolimatta muistutan ja varoitan, että tapahtumakuvaukset saattavat vaikuttaa psyykkisesti tai hermostollisesti.

Vaikka löydökset ovat vaikuttaneet voimakkaasti kulttuuriimme ja julkisiksi päästetyt aikansa ihmismielen oikut, muodit ja seikat ovat vaikuttaneet nykyajan kulttuurimme kehitykseen, tässä tapauksessa ja mielessä siis tavallaan taaksepäin, saattavat esittämäni tapahtumat tuntua oudoilta. Lukijani, älä anna sen häiritä. Usko, että näin on ollut ja nauti kirjastani.

Tutkija,
Sukupolvi 378- A13 / haara 12-e-48

JAKSOT

A	1
B01	MIES ÖISELLÄ KADULLA
B02	HAASTATTELU LAIVALLA
B03	LENTOKONEEN LENTO
B04	SAATTOLENTO
B05	TYTTÖ LAIVALLA
B06	TAKAA-AJO
B07	SALAINEN RAPORTTI
B08	INFOTILAISUUS
B09	LAIVA SAAPUU RANTAAN
B10	POLIISIHAVAINTO PAKETTIAUTOSTA
B11	SIVIILIHAVAINTO PAKETTIAUTOSTA
B12	KÄYNTI KUPOLISSA
B13	KOLARI
C	KIRJA 2
D01	KAHVILLA
D02	HERÄÄMINEN KUPOLISSA
D03	SYNNYTYSVALMENNUSOPISSA
D04	KIRJASTOSSA
D05	VUOTO
D06	SUUNNITELMIA
D07	TORNISSA
E01	PAKOAAMUNA
E02	ULOS MAAILMAAN
E03	RANNALLA
E04	KUPOLIN TUHO
E05	KUPOLIN KELLARISSA
F01	METSÄSSÄ
F02	HAVAINTO RANNALLA
F03	HUONOA VOINTIA

F04	RETKI HAVAINNOLLE
F05	TUTUSTUTAAN TALOON
F06	YLLÄTTÄVÄ LÖYDÖS
F07	REITTI LAIVALLE
G01	VIDEOTALLENNE
Lisäys	löytynyt uusi kirjoitus
G03	KIRJASTA

A KIRJA 1

Seuraavassa kokonaisuudessa, nimityksensä mukaisesti Kirjassa 1, esitämme lehtiartikkeleita ja muita perusteluita, joilla yritämme havainnollistaa mahdollisimman yksityiskohtaisesti, mitkä tapahtumat johtivat Taudin syntyyn, saapumiseen ja leviämiseen. Kaikesta huolimatta emme voi kovin paljon esittää syitä tai perusteluita näille tapahtumille, jotka kuitenkin pohjautuvat osittain tunnistamattomiin psykologisiin vaikutteisiin, jotka ovat muokkautuneet kyseiseen ajankohtaan kohdistuvien stimuloivien haasteiden mukaan. Lopullisena tavoitteena kaikelle tälle on se, että vastaavien toimintojen yritykset, jotka nyt johtivat tämän katastrofin syntyyn, voitaisiin tulevaisuudessa kokonaan välttää, ja tämä historian vaihe, jossa ihminen suuressa hulluudessaan salli tämän, voitaisiin nyt jättää ja unohtaa historiaan, ja sitten voisimme keskittyä turvalliseen ja kaikkia meitä kannustavaan ja miellyttävään kehitykseen.

On syvältä järkyttävää, kuinka kaikki tuo pääsi tapahtumaan. Kuten seuraavista jaksoista voimme lukea, kysymys ei ollut pelkästään yhdestä virheikäyttäytymisestä. Aluksi oli näyte. Voidaan tietenkin kysyä, oliko se tarpeellinen ja ennen kaikkea, oliko se seuraustensa arvoinen. Mutta näyte ei olisi yksinään aiheuttanut tätä tuhoa, josta nyt saamme lukea. Ihmisen ahneus, kateus, riidanhaluisuus,... voimme nimetä ja etsiä erilaisia syitä ja vaikuttimia, jotka olivat pinnallisesti syynä, mutta syvimmältään on kysymys siitä, että ihminen on inhimillinen ihminen, joka tekee inhimillisiä virheitä. Niin kauan, kuin ihminen pysyy tällaisena, ei meillä ole varaa antaa sille kuvatulaisuuksia mahdollisuuksia.

Mutta ihminen ei muutu, vaan pysyy inhimillisenä. Inhimillisyydessä on hyvät ja huonot puolet, ja jos luovumme huonoista puolista, onko meillä varmuutta, että hyvät puolet säilyvät ennallaan. Emme ole robotteja, emmekä tahdo sellaisiksi tullakaan, olkaamme siis ihmisiä. Mutta välttäkäämme tosissamme näitä tilanteita, jotka mahdollistavat tämän tapaiset kauheudet, joista nyt saatte lukea. Tietenkin, voimmehan me kuitenkin ainakin tavoitella sitä, että ihminen tulee paremmaksi.

Ja nyt seuraa artikkeleita ja raportteja. Niiden perässä on Kirja 2, jossa kuvaamme Taudin jälkeistä aikaa.

Pyydän ystävällisimmin varautumaan järkytyksiin.

B01 MIES ÖISELLÄ KADULLA

Tämä on näky.

On yöllinen ajaton hetki hiljaisella kadulla. Katu on näkijälle tuttu, hän muistaa tämän kolmen tien risteuksen. Vasemmalta tulee kaksi tietä, nousevat jostakin alempaa tälle risteuksen tasolle. Oikealle jatkuu vain yksi tie. Tässä risteyskohdassa katu on leveämpi kuin muualla. Myöhemmin hän on miettivä, miksi oletti vasemmanpuoleisten katujen olevan tulevia ja oikeanpuoleisen lähtevä. Näyn myöhemmät vaiheet antavat tälle selityksen, mutta hän ei silti osaa ajatella, miksi hän asetti ne jo alussa tällaisiksi. Samoin hän on miettivä sitä, sisältyikö jotakin syvällisempää siihen, että tulevia teitä on kaksi ja lähteviä vain yksi. Hän on miettivä sitä, syvällisesti.

Katu on hänelle kovin tuttu, ja niinpä hän tietää, missä päin hänen kotikaupunkiansa sen esikuva sijaitsee. Ainakin nyt näyssä kadun pinta

TIEDEMIEHET OVAT SAAMASSA VALMIIKSI TUTKIMUKSEN, JOHON KOHDISTUU SUURIA ODOTUKSIA MONELTA TAHOLTA. VALITETTAVASTI RIKOLLISRYHMITTYMÄ NÄKEE ASIASSA RAHALLISEN MENESTYMISEN MAHDOLLISUUDEN JA MYÖS KÄYTTÄÄ SITÄ HYVÄKSEEN. HE KAAPPAAVAT VÄKIVALLOIN TUTKIMUSNÄYTTEEN JA SUUREKSI ONNETTOMUUDEKSI OVAT HUOLIMATTOMIA SEN KÄSITTELYSSÄ. ARVAAMATTA, MITÄ SIITÄ SEURAA.

TÄSTÄ TEOKSESTA SINÄ SAAT SEN VAIKUTUKSET SELVILLE. SAAT LÄHITUNTUMAN SANKAREIDEN JA RIKOLLISTEN TOIMINTAAN, SAMOIN VIATTOMIEN IHMISTEN KOHTALOIHIIN. JA ENNEN KAIKKEA SAAT TIETÄÄ, MIHIN TÄMÄ KAIKKI JOHTI. SELVISIKÖ KUKAAN?

TÄMÄ TEOS EI KERRO MENNEISYYDESTÄ, VAAN TULEVAISUUDESTA. AINEISTO ON SAATU MONEN SADAN VUODEN PÄÄSTÄ. SITÄ EI PITÄNYT LÄHETTÄÄ MEIDÄN VANHAAN AIKAAMME, MUTTA JOKU SEN LÄHETTI. NYT KUN TIEDÄMME, MIKÄ MEITÄ ODOTTAA, VOIMME TEHDÄ JOTAKIN TÄMÄN TÄYDELLISEN KATASTROFIN ESTÄMISEKSI. KENTIES? MUTTA SE EDELLYTTÄÄ, ETTÄ ME OSAAMME TOIMIA MÄÄRÄTIE TOISESTI JA OIKEIN.

NIIN, MITÄ SIITÄ SEURAA? SE ON KULKUTAUTI, JA PAHIN EPIDEMIA IKINÄ...

9 789524 987721